

بررسی همزمان اثر پارامترهای دما و نوع ماده‌ی افزودنی بر خرابی‌های وابسته به رطوبت در مخلوط‌های آسفالتی داغ

امیر کاووسی^{*}، دانشیار، دانشکده عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

جواد بختیاری، دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

E-mail: kavussia@modares.ac.ir

دریافت: ۹۲/۰۵/۳ - پذیرش: ۹۲/۰۸/۱۹

چکیده

روسازی‌هایی که در معرض رطوبت قرار دارند به سرعت دچار اضمحلال شده و از بین می‌روند. حساسیت رطوبتی^۱ را می‌توان از دست دادن مقاومت و دوام ناشی از تأثیر رطوبت دانست. بر اساس مطالعات صورت گرفته مشخص شده است که اثرات مخرب رطوبت، منجر به کاهش مدول آسفالت تا حدود ۲۵٪، افزایش شیارشدنگی تا حدود ۶۰٪ و نیز افزایش خرابی‌های ناشی از خستگی تا حدود ۳۰٪ می‌شود. افزودن آهک هیدراته^۲ به عنوان روشی برای کاهش حساسیت رطوبتی مخلوط‌های آسفالتی داغ پذیرفته شده است. در تحقیق حاضر، مصالح سنگی مورد استفاده از یک کارخانه آسفالت واقع در غرب شهر تهران و قیر مورد نیاز از پالایشگاه اصفهان تهیه و آزمایش‌های مورد نیاز روی آنها انجام شد. جهت بررسی همزمان اثر دما و ماده‌ی افزودنی، سه نوع مخلوط آسفالتی حاوی درصدهای مختلف آهک هیدراته (۱، ۱/۵ و ۲ درصد وزن خشک دانه‌ها) تحت عنوان مخلوط آسفالتی اصلاح شده، و یک نوع مخلوط آسفالتی شاهد (بدون آهک هیدراته) در دو دمای ۴۰ و ۶۰ درجه سانتی‌گراد تهیه شدند. به‌منظور بررسی همزمان تأثیر دما و افزودنی آهک هیدراته بر حساسیت رطوبتی مخلوط‌های آسفالتی از نرمافزار Mini Tab، آزمایش کیفی آب جوشان^۳ (ASTM D-3625)، آزمایش‌های کمی لاتمن اصلاح شده^۴ (AASHTO T-283)، میزان اثر چرخ^۵ (AASHTO T-324) و پارامتر نسبت مارشال^۶ (ASTM D-1559) استفاده شد. نتایج به دست آمده از انجام آزمایش‌های مذکور و منحنی‌های میزان ترسیم شده با استفاده از نرمافزار Mini Tab نشان داد که کاهش دما (از ۶۰ به ۴۵ درجه سانتی‌گراد) و افزودن آهک هیدراته موجب بهبود عملکرد مخلوط آسفالتی داغ در برابر خرابی‌های وابسته به رطوبت می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: مخلوط آسفالتی داغ، حساسیت رطوبتی، آهک هیدراته، دما.

1- Moisture susceptibility

2- Hydrated lime

3- Boiling test

4- Tensile strength ratio (TSR)

5- Wheel tracking

6- Marshall quotient

شرایط آب و هوایی، شرایط زهکشی، بارهای وارد، خصوصیات مصالح سنگی، نحوه اجرا، تراکم و استفاده از افزودنی‌های ضد عریان‌شدگی بستگی دارد (سنگر و آگار، ۲۰۰۷). در سال‌های اخیر تلاش‌های گسترده‌ای جهت بهبود حساسیت رطوبتی مخلوطهای آسفالتی انجام شده است. یکی از مناسب‌ترین روش‌ها در این زمینه، اصلاح مخلوطهای آسفالتی با استفاده از افزودنی‌ها است. از جمله افزودنی‌های مهمی که بسیار مورد توجه واقع شده، آهک هیدراته است. استفاده از آهک هیدراته در مخلوطهای آسفالتی برای اولین بار در سال ۱۹۷۰ میلادی و در آمریکا شروع شد و پس از سال‌ها تحقیق امروزه به عنوان یکی از مؤثرترین افزودنی‌ها در آسفالت به شمار می‌آید (لسور و همکاران، ۲۰۱۲). شرکت بزرگراه‌های شمال فرانسه مطالعاتی را در زمینه تأثیر افزودنی آهک هیدراته بر عملکرد مخلوط آسفالتی انجام داده و به این نتیجه رسید که مخلوطهای آسفالتی حاوی آهک هیدراته دارای دوام بیشتری (حدود ۲۵-۲۰ درصد) نسبت به مخلوطهای آسفالتی متداول (بدون افزودنی) می‌باشند (ریناد، ۲۰۰۹).

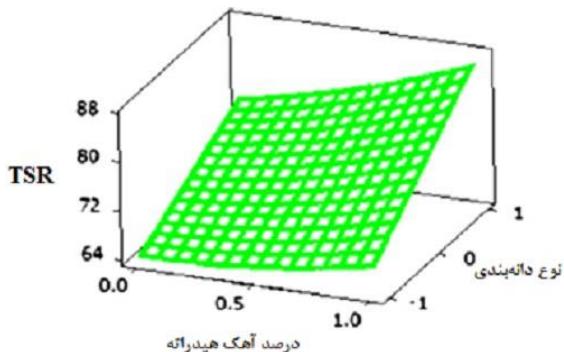
روش‌های مختلفی برای تعیین حساسیت رطوبتی مخلوطهای آسفالتی وجود دارد. این روش‌ها را می‌توان به دو دسته‌ی کلی آزمایش‌های کیفی^۱ و آزمایش‌های کمی^۲ تقسیم‌بندی کرد. در آزمایش‌های کیفی، حساسیت رطوبتی مخلوطهای آسفالتی به صورت بصری تخمین زده شده و به طور معمول برای بررسی‌های اولیه استفاده می‌شوند. مزیت اصلی این روش‌ها سادگی، سریع بودن و کم‌هزینه بودن آنهاست. از آزمایش‌های مهم این روش می‌توان به آزمایش آب جوشان (ASTM D-3625)، آزمایش نیکلسوون (ASTM D-1664) و آزمایش غوطه‌وری استاتیک (ASTM T-182) اشاره کرد. از دسته‌ی آزمایش‌های کمی یا مقاومتی می‌توان به آزمایش لاتمن اصلاح شده (AASHTO T-283)، آزمایش

۱. مقدمه

روسانی‌هایی که در معرض رطوبت و بارهای محوری سنگین قرار دارند به سرعت دچار اضمحلال شده و از بین می‌روند. رطوبت نقش بسزایی بر عملکرد روسازی و خرابی‌های ایجاد شده در آن دارد (آتاکان و همکاران، ۱۹۷۰). از اواخر دهه ۱۹۷۰ میلادی محققین به این نتیجه رسیدند که رطوبت تأثیر محربی بر روسازی‌های آسفالتی داشته و موجب عریان‌شدگی در مخلوطهای آسفالتی گرم می‌شود. این پدیده باعث بروز خرابی‌های مخلوطهای آسفالتی در غرب و جنوب شرق آمریکا شده و میلیون‌ها دلار صرف تعمیر خسارت‌های ناشی از آنها گردیده است (لیتل و اپس، ۲۰۰۶). حساسیت رطوبتی را می‌توان از دست دادن مقاومت و دوام مخلوطهای آسفالتی ناشی از تأثیر رطوبت دانست. حساسیت رطوبتی تمایل مخلوطهای آسفالتی به عریان‌شدگی^۳ است و لذا این عامل می‌تواند مقدمه‌ای برای ایجاد خرابی‌هایی از قبیل ترک‌خوردگی، شیارشده‌گی، شنزدگی و ایجاد چاله باشد (مهرآرا و خدایی، ۲۰۱۳؛ ملاحسینی و همکاران، ۲۰۱۲). این پدیده موجب شکسته شدن پیوند بین سطح مصالح سنگی و قیر شده که این مسئله منجر به کاهش مقاومت و سختی لایه آسفالتی و در نهایت ایجاد خرابی‌های مختلف در رویه‌های آسفالتی می‌شود (لاوین، ۲۰۰۳). بر اساس مطالعات صورت گرفته مشخص شده است که آثار محرب رطوبت، منجر به کاهش مدول آسفالت تا حدود ۲۵٪، افزایش شیارشده‌گی تا حدود ۶۰٪ و نیز افزایش خرابی‌های ناشی از خستگی تا حدود ۳۰٪ می‌شود (مهرآرا و خدایی، ۲۰۱۳).

خرابی‌های ناشی از حساسیت رطوبتی به دو مکانیزم تقسیم می‌شوند: ۱) از دست دادن چسبندگی به دلیل حضور آب بین لایه‌ی قیر و سنگدانه و ۲) از دست دادن پیوستگی به دلیل نرم شدن مخلوط قیر-فیلر (رفیکول و عارف‌الرمان، ۲۰۱۰). پدیده‌ی حساسیت رطوبتی به عوامل مختلفی از قبیل نوع مخلوط آسفالتی، خصوصیات قیر،

آزمایش کشش غیرمستقیم و شاخص نسبت مارشال استفاده و نتیجه آن شد که افزودن آهک هیدراته به میزان ۱٪ باعث کاهش حساسیت رطوبتی مخلوطهای آسفالتی می‌گردد. در مطالعه سونیا (۲۰۱۲)، آزمایش شیارشدگی در شرایط مرطوب و در دمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد انجام و نتیجه شد که افزودن آهک هیدراته به مخلوط آسفالتی باعث کاهش شیارشدگی آن در حالت مرطوب و به تبع آن کاهش حساسیت رطوبتی مخلوطهای آسفالتی می‌گردد.

شکل ۱. اثر دانه‌بندی و ماده‌ی افزودنی آهک هیدراته بر حساسیت رطوبتی مخلوطهای آسفالتی (خدابی و همکاران، ۲۰۱۲)

۲. مواد و روش‌ها

مصالح سنگی مورد استفاده از یک کارخانه‌ی آسفالت واقع در غرب شهر تهران و قیر مورد نیاز از نوع قیر خالص ۷۰-۶۰ بود که از پالایشگاه اصفهان تهیه شد. برای طراحی مخلوط آسفالتی مورد نظر، از دانه‌بندی شماره‌ی ۴ نشریه ۲۳۴ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی که مناسب جهت اجرا در لایه‌های آستر و رویه‌ی مخلوط آسفالتی می‌باشد، استفاده شد. دانه‌بندی مورد استفاده در این تحقیق، مقدار میانگین حدود بالا و پایین دانه‌بندی این نشریه انتخاب شد. در جدول ۱ حدود دانه‌بندی مجاز و دانه‌بندی منتخب آورده شده است. نتایج آزمایش‌های انجام گرفته روی مصالح سنگی و قیر خالص مورد استفاده به ترتیب در جداول ۲ و ۳ ارائه شده است.

استاندارد تراکم- غوطه‌وری، آزمایش میزان اثر چرخ (AASHTO T-324) و آزمایش شاخص نسبت مارشال (ASTM D-1559) اشاره نمود.

جهت بررسی اثر آهک هیدراته بر پذیره‌ی حساسیت رطوبتی مخلوطهای آسفالتی، مطالعات گستردۀ ای انجام شده است. در یک پژوهش آزمایشگاهی، به‌منظور بررسی حساسیت رطوبتی مخلوطهای آسفالتی، از آهک هیدراته به میزان ۲٪ وزن خشک مصالح سنگی و از آزمایش ویلترک استفاده شد. جهت انجام این آزمایش در حالت اشباع، دالهای بتن آسفالتی به مدت ۲۴ ساعت در حمام آب با دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. سپس آزمایش در دو حالت خشک و اشباع و در دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد انجام شد. پارامتر مورد استفاده جهت ارزیابی اثر آب و حساسیت رطوبتی، نشانه‌ی شیارشدگی بود. نشانه‌ی شیارشدگی نسبت پارامتر عمق شیارشدگی در حالت اشباع به عمق شیارشدگی در حالت خشک است (پونیت و همکاران، ۲۰۱۲). در یک پژوهش آزمایشگاهی، به بررسی اثر دانه‌بندی و ماده‌ی افزودنی آهک هیدراته بر حساسیت رطوبتی مخلوطهای آسفالتی پرداخته شد. سه نوع دانه‌بندی (حد بالا، پایین و وسط منحنی دانه‌بندی با یک مصالح مشخص) و سه درصد مختلف آهک هیدراته (صفر، ۰/۵ و ۱ درصد وزن خشک مصالح سنگی) با استفاده از روش تحلیل سطح پاسخ مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتیجه‌ی مطالعه این بود که آهک هیدراته به میزان ۱٪ و حد پایین دانه‌بندی بهترین نتیجه را در بهبود پارامتر TSR نتیجه دادند (خدابی و همکاران، ۲۰۱۲). شکل ۱ نتایج این تحقیق را نمایش می‌دهد.

نتایج پژوهش حسین و اولاه (۲۰۱۱) نشان داد که افزودن آهک هیدراته به میزان ۱، ۱/۵، ۲ و ۲/۵ درصد باعث افزایش مقاومت کششی غیرمستقیم به اندازه‌ی ۳/۳، ۵/۳ و ۸/۱ درصد می‌شود. در مطالعات ملاحسینی و همکاران (۲۰۱۲) در ایران، به‌منظور بررسی تأثیر آهک هیدراته بر حساسیت رطوبتی مخلوطهای آسفالتی، از دو

جدول ۱. دانه‌بندی مجاز و منتخب مصالح سنگی مطابق نشریه ۲۳۴ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی

شماره ۲۰۰	شماره ۵۰	شماره ۸	شماره ۴	شماره ۱۹ میلی‌متر	۱۲/۵ میلی‌متر	اندازه (یا شماره‌ی) الک
۲-۱۰	۵-۲۱	۲۸-۵۸	۴۴-۷۴	۹۰-۱۰۰	۱۰۰	درصد عبوری مجاز طبق آینه نامه
۶	۱۱/۵	۴۳/۵	۵۹	۹۵	۱۰۰	درصد وزنی منتخب عبوری از هر الک

جدول ۲. آزمایش‌های مرغوبیت مصالح سنگی مورد آزمایش

الف) مصالح درشت دانه						
نتیجه	محدوده‌ی مجاز آینه نامه‌ای			روش	آزمایش	
	حداقل	حداکثر				
۲۳	-	۲۵	ASTMC-131	سایش به روش لس آنجلس (درصد)		
۰/۲	-	۸	ASTMC-88	افت وزنی ناشی از سوچلت سلیم (درصد)		
۹۴	۶۰	-	ASTMD-5821	میزان شکستگی (درصد)		
۲۰	-	۱۵	ASTMD-4791	میزان سنجکالهای پهن و دراز (درصد)		

ب) مصالح ریزدانه						
نتیجه	محدوده‌ی مجاز آینه نامه‌ای			روش	آزمایش	
	حداقل	حداکثر				
NP	NP	NP	ASTMD-4318	دهمه خمیری PI (درصد)		
۱/۷۱	-	۱۲	ASTMC-88	افت وزنی ناشی از سوچلت سلیم (درصد)		
۷۱	۵۰	-	ASTMD-2419	لرزش ملسله‌ای (درصد)		

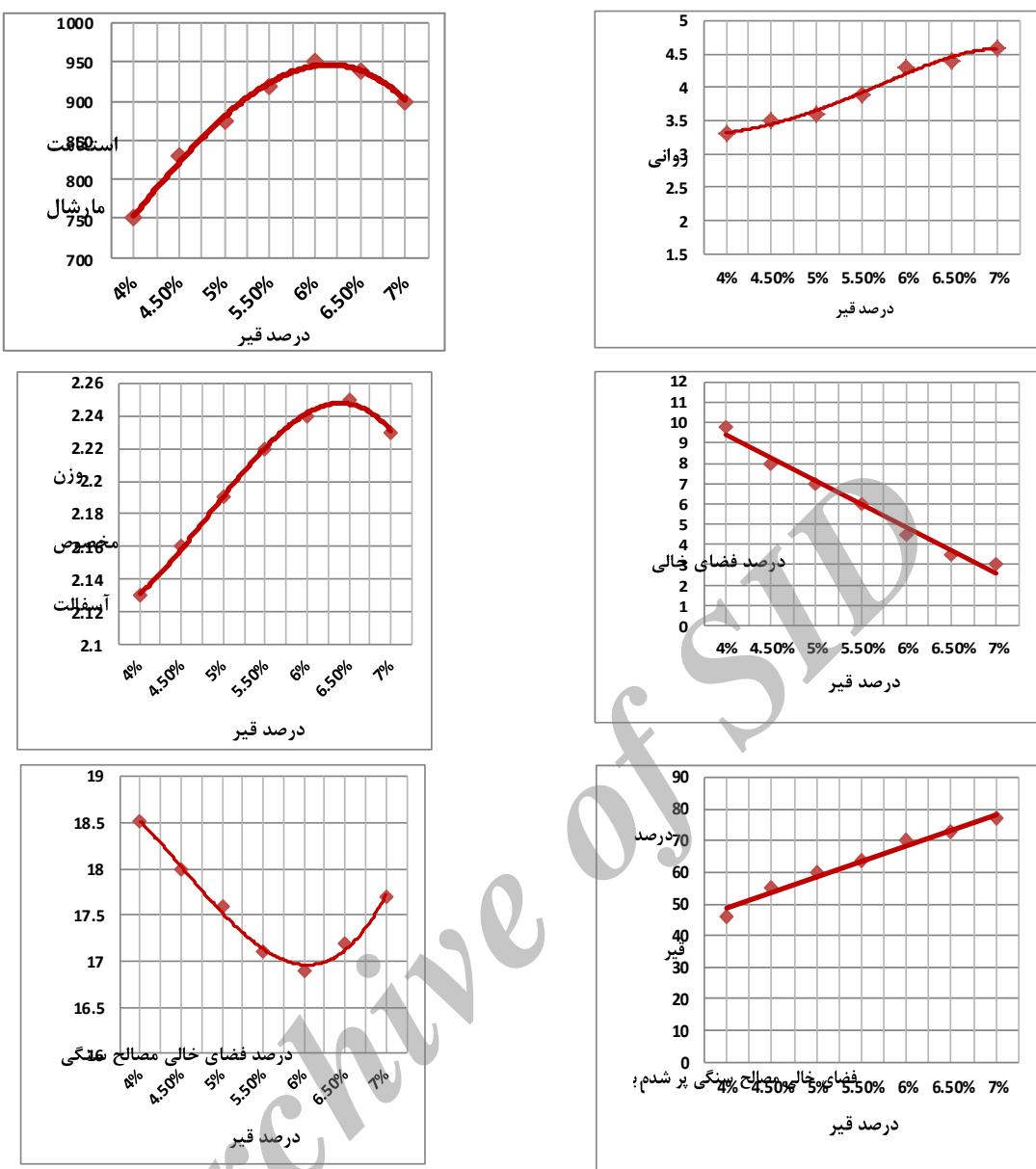
جدول ۳. نتایج آزمایش‌های قیر خالص ۶۰-۷۰ مورد استفاده از پالایشگاه اصفهان

نتیجه	مقدار مجاز آینه نامه			روش آزمایش	نوع آزمایش	شماره
	حداکثر	حداقل				
۶۰	۷۰	۶۰	ASTM D-5	درجه نفوذ (یک دهم میلی‌متر)	۱	
۴۹	۵۶	۴۹	ASTM D-36	نقطه نرمی قیر (درجه سانتی‌گراد)	۲	
+۱۰۰	-	۱۰۰	ASTM D-113	قابلیت کشش در ۲۵ درجه سانتیگراد (سانتی‌متر)	۳	
۱/۰۱۳	۱/۰۱۷	۱/۰۱۳	ASTM D-3289	وزن مخصوص قیر (گرم بر سانتی‌متر مکعب)	۴	
۳۱۰	۱۰۰۰	۲۰۰	ASTM D-2170	ویسکوزیته سینماتیک در دمای ۱۳۵ درجه سانتیگراد	۵	
-۱/۰۲۷				اندیس نفوذ، PI	۶	
۰/۰۴	۰/۸	-	ASTM D1754	تغییر جرم پس از آزمایش لعب نازک قیر (درصد)	۷	

گرفتند. نتایج آزمایش‌های مارشال مربوط به مصالح سنگی منطقه‌ی غرب تهران در شکل ۲ ارائه شده است. با توجه به منحنی نتایج آزمایش مارشال، درصد بهینه قیر برای مصالح سنگی مورد آزمایش ۶٪ تعیین شد.

۳. طرح اختلاط

جهت دستیابی به درصد بهینه قیر از روش طرح اختلاط مارشال استفاده شد (ASTM D-1559, 1989). برای این منظور، نمونه‌های آسفالتی با درصدهای مختلف قیر (۴، ۴/۵، ۵، ۵/۵، ۶ و ۶/۵ درصد) تهیه و مورد ارزیابی قرار

شکل ۲. نتایج آزمایش مارشال مخلوط تهیه شده از مصالح غرب تهران

خرابی‌های وابسته به رطوبت در مخلوط‌های آسفالتی داغ، آزمایش کیفی آب جوشان و نیز آزمایش‌های کمی لاتمن اصلاح شده، میزان اثر چرخ و شاخص نسبت مارشال مورد استفاده قرار گرفتند.

۱-۴. آب جوشان (ASTM D-3625)

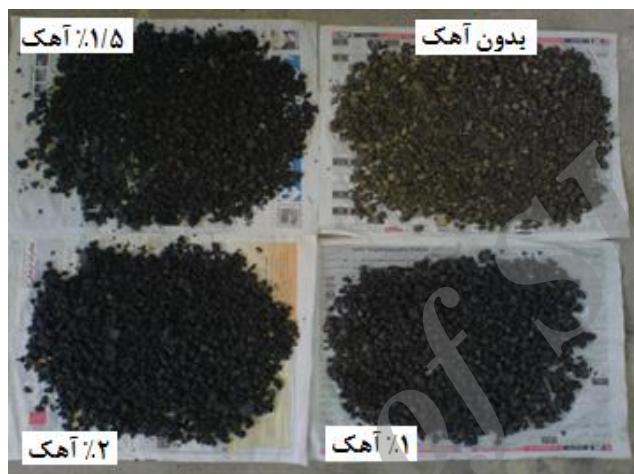
این آزمایش، که یک آزمایش تخمینی و بصری می‌باشد، اطلاعات اولیه‌ای از استعداد حساسیت رطوبتی مخلوط آسفالتی ارائه می‌دهد. پس از اختلاط سنگدانه‌ها با قیر، تا

۴. نتایج و بحث

در این پژوهش آزمایشگاهی، به منظور بررسی تأثیر افزودنی بر حساسیت رطوبتی مخلوط‌های آسفالتی، از آهک هیدراته با مقادیر ۱/۵ و ۲ درصد وزن خشک مصالح سنگی استفاده شد. آهک هیدراته جایگزین فیلر مصالح سنگی مخلوط شده و از روش اختلاط خشک جهت افزودن آهک هیدراته استفاده شد. همچنین، جهت بررسی اثر دما، آزمایش‌های اشاره شده در دو دمای ۴۰ و ۶۰ درجه سانتی‌گراد انجام شدند. به منظور ارزیابی

از آهک هیدراته، سه نمونه‌ی آسفالتی متراکم نشده در درصد بهینه قیر آماده شده و تحت آزمایش قرار گرفتند. در شکل ۳ نمونه‌هایی از مخلوط‌های آسفالتی که با استفاده از مصالح سنگی غرب تهران تهیه شده و تحت آزمایش آب جوشان قرار گرفته‌اند، نمایش داده شده است. نتایج این آزمایش در جدول ۴ ارائه شده است.

حدی که قیر سطح تمامی مصالح سنگی را به طور یکنواخت بپوشاند و سرد شدن نمونه‌ها در هوای آزمایشگاه، نمونه‌های مخلوط آسفالتی به مدت ۱۰ دقیقه در آب جوش قرار داده می‌شوند. سپس مخلوط آسفالتی از آب جوش بیرون آورده می‌شود. با مشاهده‌ی بصری مصالح سنگی حاوی قیر، به طور تقریبی درصد عربان-شدگی تعیین می‌گردد. در این آزمایش، برای هر درصدی

شکل ۳. نمونه‌ای از انجام آزمایش آب جوشان

جدول ۴. نتایج مربوط به آزمایش آب جوشان برای مصالح سنگی غرب تهران

آزمایش	درصد پوشش قیر اطراف مصالح سنگی قبل از آزمایش	درصد پوشش قیر اطراف مصالح سنگی بعد از آزمایش	نوع مخلوط آسفالتی
۳۰-۳۵	۱۰۰	بدون آهک هیدراته	
۶۵-۷۵	۱۰۰	حاوی ۱٪ آهک هیدراته	
۸۰-۹۰	۱۰۰	حاوی ۱.۵٪ آهک هیدراته	
۸۵-۹۰	۱۰۰	حاوی ۲٪ آهک هیدراته	

مدت ۴۸ ساعت در آب با دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد قرار گرفته و سپس به مدت ۴۸ ساعت در دمای محیط قرار داده شدند. پس از گذشت این مدت زمان، نمونه‌ها آماده‌ی آزمایش شده و به مدت ۳۰ دقیقه در حمام آب با دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد عمل‌آوری و سپس مورد آزمایش قرار گرفتند. جهت ارزیابی اثر دما، این آزمایش با شرایط ذکر شده، در دمای ۴۵ درجه سانتی‌گراد نیز انجام گردید (سنگول و همکاران، ۲۰۱۲). نمونه‌های سری دوم که بیانگر حالت خشک آزمایش بودند پس از

۴-۲. شاخص نسبت مارشال (ASTM D-1559)

برای تعیین این پارامتر از دو ویژگی استقامت و روانی مارشال استفاده می‌شود. شاخص نسبت مارشال، نسبت استقامت مارشال به روانی آن است. جهت بررسی حساسیت رطوبتی مخلوط‌های آسفالتی با استفاده از آزمایش مارشال، دو سری نمونه تهیه شدند. نمونه‌های سری اول که بیانگر حالت مرطوب آزمایش بودند، پس از تراکم با چکش مارشال و خنک شدن در دمای محیط، به

آنها گزارش شد. در جداول ۵ و ۶ نتایج آزمایش شاخص نسبت مارشال برای نمونه‌های آسفالتی در دو حالت خشک و اشباع از آب و در دو دمای ۶۰ و ۴۵ درجه سانتی‌گراد ارائه شده است.

تراکم با چکش مارشال و خنک شدن در دمای محیط، به مدت ۳۰ دقیقه در حمام آب با دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد عمل آوری شده و سپس مورد آزمایش قرار گرفتند (ASTM D-1559, 1989). در این پژوهش، برای هر درصدی از آهک هیدراته، سه نمونه تهیه و مقدار متوسط

جدول ۵. نتایج پارامتر نسبت مارشال در دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد

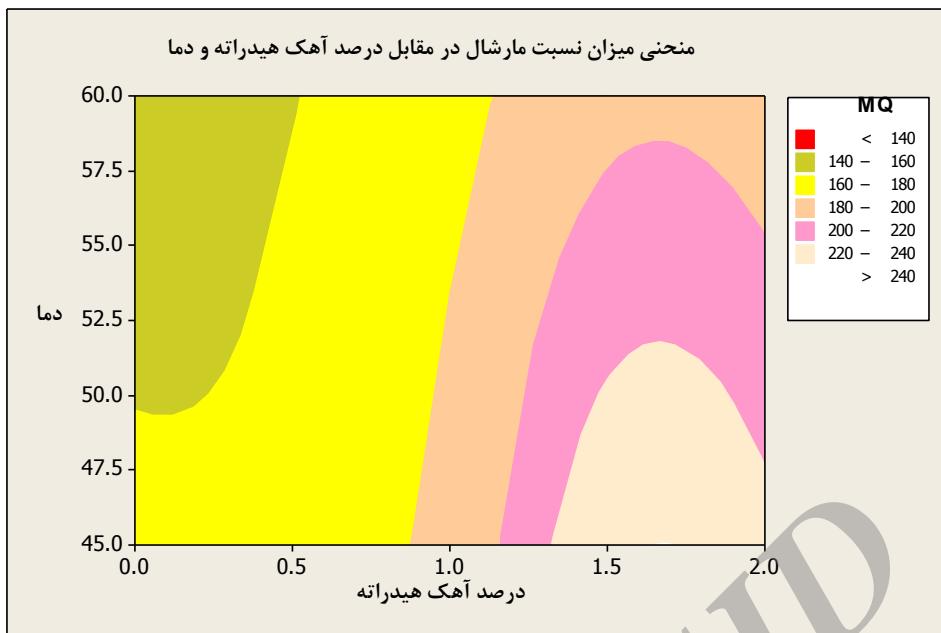
پارامترهای به دست آمده از آزمایش مارشال							نوع مخلوط آسفالتی
نسبت مارشال	روانی (میلی‌متر)	استقامت (کیلوگرم)			حال خشک	حال مرطوب	
		حال خشک	حال مرطوب	حال خشک	حال مرطوب	حال خشک	حال مرطوب
۱۲۴/۳۴	۱۶۲/۵۳	۵/۶۵	۴/۸۰	۷۰۲/۵۶	۷۸۰/۱۶	بدون آهک هیدراته	
۱۵۸/۳۸	۱۹۲/۱۲	۵/۱۵	۴/۴۰	۸۱۵/۶۴	۸۴۵/۳۴	حاوی ۱٪ آهک هیدراته	
۱۷۵/۱۸	۲۱۰/۷۲	۴/۷۵	۴/۱۰	۸۳۲/۰۹	۸۶۳/۹۷	حاوی ۱/۵٪ آهک هیدراته	
۱۷۰/۷۳	۲۰۵/۰۱	۵/۰۵	۴/۳۵	۸۶۲/۱۶	۸۹۱/۸۰	حاوی ۰/۲٪ آهک هیدراته	

جدول ۶. نتایج پارامتر نسبت مارشال در دمای ۴۵ درجه سانتی‌گراد

پارامترهای به دست آمده از آزمایش مارشال							نوع مخلوط آسفالتی
نسبت مارشال	روانی (میلی‌متر)	استقامت (کیلوگرم)			حال خشک	حال مرطوب	
		حال خشک	حال مرطوب	حال خشک	حال مرطوب	حال خشک	حال مرطوب
۱۳۹/۸۶	۱۹۴/۳۳	۷/۴۵	۵/۴	۹۰۲/۰۸	۱۰۴۹/۴۲	بدون آهک هیدراته	
۱۶۵/۰۴	۲۰۷/۹۲	۷/۰۵	۵/۱	۹۹۸/۵۱	۱۰۵۵/۳۰	حاوی ۱٪ آهک هیدراته	
۲۱۲/۲۴	۲۵۹/۴۲	۵/۱۰	۴/۲۰	۱۰۸۲/۳۳	۱۰۸۹/۵۷	حاوی ۱/۵٪ آهک هیدراته	
۲۰۳/۹۴	۲۴۹/۷۲	۵/۴۰	۴/۵۵	۱۱۰۱/۲۵	۱۱۳۶/۳۰	حاوی ۰/۲٪ آهک هیدراته	

همین ترتیب گستره‌ی کرم رنگ مربوط به نسبت مارشال در محدوده‌ی ۲۰ تا ۲۲۰ کیلوگرم بر متر می‌باشد. با توجه به منحنی میزان فوق می‌توان نتیجه گرفت که با کاهش دما از ۶۰ به ۴۵ درجه سانتی‌گراد و افزایش درصد آهک هیدراته، نسبت مارشال (MQ) افزایش می‌یابد. نکته‌ی قابل ذکر آن است که نتایج به دست آمده از منحنی میزان فوق تنها در محدوده‌ی دمایی ۴۵ تا ۶۰ درجه سانتی‌گراد و درصد آهک هیدراته‌ی بین صفر تا ۲ درصد دارای اعتبار است.

در شکل ۴، با استفاده از نرم‌افزار Mini Tab، منحنی میزان تغییر پارامتر نسبت مارشال در مقابل تغییرات درصد آهک هیدراته و دما برای مصالح غرب تهران رسم شده است. این منحنی میزان بهمنظور بررسی همزمان اثر دما و افزودنی آهک هیدراته استفاده شده است. همانطور که از جدول راهنمای در شکل فوق بر می‌آید، گستره‌ی نارنجی رنگ مربوط به نسبت مارشال در محدوده‌ی ۱۴۰ تا ۱۶۰ کیلوگرم بر متر، گستره‌ی زرد رنگ مربوط به نسبت مارشال در محدوده‌ی ۱۶۰ تا ۱۸۰ کیلوگرم بر متر و به

شکل ۴. منحنی میزان تغییر پارامتر نسبت مارشال در مقابل تغییرات دما و درصد افزودنی آهک هیدراته

۴۰ و ۶۰ درجه سانتیگراد قرار گرفته و آماده آزمایش شدند (AASHTO T-324, 2004). در این پژوهش، میزان بار وارد برابر ۷۰۵ نیوتن، تعداد دفعات بارگذاری برابر ۸۰۰۰ سیکل رفت و برگشت و سرعت عبور چرخ بارگذاری ۲۶/۵ دور در دقیقه تنظیم شد. در جداول ۷ و ۸ نتایج آزمایش اثر چرخ در دو حالت خشک و اشباع و در دو دمای ۶۰ و ۴۰ درجه سانتیگراد ارائه شده است. منظور از پارامتر نسبت شیارشدگی در این جداول، نسبت عمق شیارشدگی به ضخامت دالهای آسفالتی آماده شده (۵۰ میلی‌متر) می‌باشد. در شکل‌های ۵ و ۶، منحنی‌های تغییرات عمق شیارشدگی بر حسب تعداد دفعات بارگذاری نمایش داده شده است.

۴-۳. آزمایش شیارشدگی چرخ یا ویلتراک (AASHTO T-324)

این آزمایش به‌منظور بررسی تغییرشکل‌های دائمی و حساسیت رطوبتی مخلوطهای آسفالتی به کار می‌رود. آیین‌نامه‌ی مورد استفاده برای انجام این آزمایش، استاندارد AASHTO T-324 می‌باشد. دالهای آسفالتی در ابعاد 300×50 میلی‌متر و در درصد بهینه قیر ساخته شده و به مدت ۲۴ ساعت در دمای محیط قرار گرفتند تا سرد شوند. نمونه‌های حالت خشک به مدت ۵ ساعت در داخل محفظه‌ی دستگاه مورد آزمایش و در دو دمای ۴۰ و ۶۰ درجه سانتیگراد عمل آوری شدند. نمونه‌های حالت اشباع نیز به همین مدت زمان در داخل حمام آب با دمای

جدول ۷. پارامترهای به‌دست آمده از آزمایش شیارشدگی چرخ در دمای ۴۰ درجه سانتیگراد

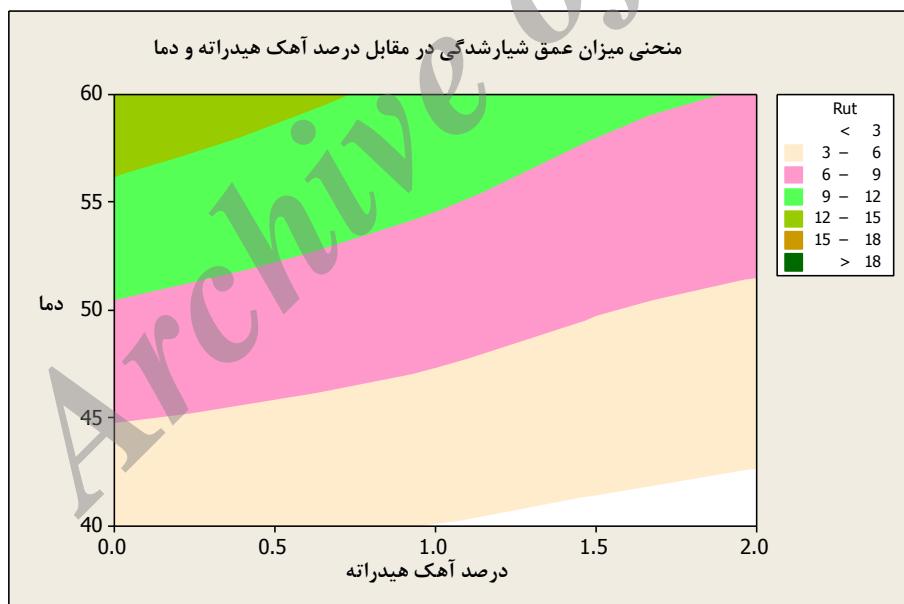
نوع مخلوط آسفالتی	عمق شیارشدگی (میلی‌متر)			
	حالات اشباع	حالات خشک	حالات اشباع	حالات خشک
بدون آهک هیدراته	۸/۵۶	۵/۲۲	۴/۲۸	۲/۶۱
حاوی ۱٪ آهک هیدراته	۷/۴۸	۴/۳۰	۳/۷۴	۲/۱۵
حاوی ۱/۵٪ آهک هیدراته	۶/۰۶	۲/۷۸	۳/۰۳	۱/۸۹
حاوی ۱/۲٪ آهک هیدراته	۵/۱۴	۳/۱۸	۲/۵۷	۱/۵۹

جدول ۸ پارامترهای بدست آمده از آزمایش شیارشدگی چرخ در دما ۶۰ درجه سانتی گراد

حالات اشباع	حالات خشک	عمق شیارشدگی (میلی متر)	نوع مخلوط آسفالتی	
			حالات خشک	حالات اشباع
-	۱۹/۴۰	Failed	۹/۷۰	بدون آهک هیدراته
۲۸/۲۰	۱۶/۷۰	۱۴/۱۰	۸/۳۵	حاوی ۱٪ آهک هیدراته
۲۵/۱۶	۱۳/۷۰	۱۲/۵۸	۶/۸۵	حاوی ۱/۵٪ آهک هیدراته
۲۴/۴۸	۱۱/۰۰	۱۲/۲۴	۵/۵۰	حاوی ۲٪ آهک هیدراته

ترتیب گسترده‌ی سفید رنگ مربوط به عمق شیارشدگی در محدوده‌ی کمتر از ۳ میلی‌متر می‌باشد. با توجه به منحنی میزان فوق می‌توان نتیجه گرفت که با کاهش دما از ۶۰ به ۴۵ درجه سانتی‌گراد و افزایش درصد آهک هیدراته، عمق شیارشدگی (Rut) کاهش می‌یابد. نکته‌ی قابل ذکر آن است که نتایج بدست آمده از منحنی میزان فوق تنها در محدوده‌ی دمایی ۴۵ تا ۶۰ درجه سانتی‌گراد و آهک هیدراته‌ی بین ۰ تا ۲ درصد دارای اعتبار است.

به منظور بررسی همزمان اثر دما و افزودنی آهک هیدراته بر خرابی‌های وابسته به رطوبت، با استفاده از نرم‌افزار Mini Tab، منحنی میزان تغییر پارامتر عمق شیارشدگی (در دو حالت خشک و خیس) در مقابل تغییرات درصد آهک هیدراته و دما، در شکل ۵ رسم شده است. همانطور که از جدول راهنمای در شکل فوق برآمده آید، گسترده‌ی نارنجی رنگ مربوط به عمق شیارشدگی در محدوده‌ی ۱۲ الی ۱۵ میلی‌متر، گسترده‌ی لیمویی رنگ مربوط به عمق شیارشدگی در محدوده‌ی ۹ الی ۱۲ میلی‌متر و به همین

شکل ۵. منحنی میزان پارامتر عمق شیارشدگی در مقابل تغییرات دما و درصد افزودنی آهک هیدراته

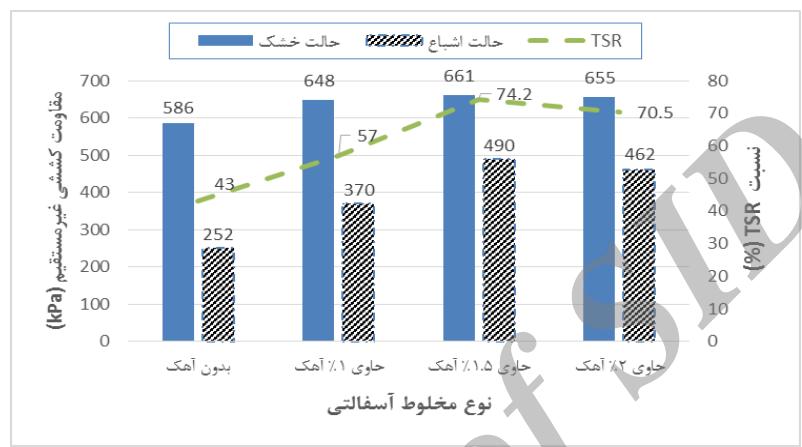
اصلاح شده تهیه شدند. از حاصل تقسیم مقادیر مقاومت کششی غیرمستقیم نمونه‌های اشباع به نمونه‌های خشک، نسبت TSR بدست می‌آید که شاخص مؤثری برای ارزیابی حساسیت رطوبتی مخلوط‌های آسفالتی می‌باشد. در جدول ۹ و شکل ۶ نتایج این آزمایش ارائه شده است.

۴-۴- آزمایش لاتمن اصلاح شده (AASHTO T-283)

با توجه به نتایج آزمایش مارشال و بعد از دستیابی به درصد بهینه قیر، نمونه‌هایی برای ارزیابی حساسیت رطوبتی مخلوط‌های آسفالتی با استفاده از آزمایش لاتمن

جدول ۹. نتایج آزمایش لاتمن اصلاح شده روی مخلوط‌های مختلف آهک هیدراته

نسبت TSR (درصد)	مقاومت کششی غیرمستقیم (کیلوپاسکال)		نوع مخلوط آسفالتی
	حالات خشک	حالات اشباع	
۴۳	۲۵۲	۵۸۶	بدون آهک هیدراته
۵۷	۳۷۰	۶۴۸	حاوی ۱٪ آهک هیدراته
۷۴/۲	۴۹۰	۶۶۱	حاوی ۱/۵٪ آهک هیدراته
۷۰/۰	۴۶۲	۶۵۵	حاوی ۰/۲٪ آهک هیدراته

شکل ۶. نتایج آزمایش لاتمن اصلاح شده روی مخلوط‌های آسفالتی حاوی درصدهای مختلف آهک هیدراته

آهک هیدراته، نسبت به حالت عدم استفاده از آهک هیدراته، به ترتیب افزایشی در حدود ۱۸، ۳۰ و ۲۶ درصد را برای حالت خشک آزمایش و افزایشی در حدود ۲۷، ۴۰ و ۳۷ درصد را برای حالت مرطوب آزمایش به همراه داشت.

- نتایج آزمایش نسبت مارشال در دمای ۴۵ درجه سانتی گراد و در دو حالت خشک و اشباع نشان داد که با افزودن آهک هیدراته به مخلوط آسفالتی، استقامات و نسبت مارشال افزایش یافتند. مقدار پارامتر نسبت مارشال برای مصالح منتخب با ۱، ۱/۵ و ۲ درصد آهک هیدراته، نسبت به حالت عدم استفاده از آهک هیدراته، به ترتیب افزایشی در حدود ۷، ۳۳ و ۲۸ درصدی برای حالت خشک آزمایش و افزایشی در حدود ۱۸، ۵۱ و ۴۶ درصدی برای حالت مرطوب آزمایش را نتیجه داد.

- بررسی اثر رطوبت در پارامتر نسبت مارشال نشان داد که اشباع نمودن نمونه‌ها باعث کاهش این پارامتر به ترتیب در حدود ۲۳، ۱۸، ۱۷ و ۱۷ درصد در دمای ۶۰

۵. نتیجه‌گیری

- نتایج آزمایش کیفی آب جوشان نشان داد که افزودن آهک هیدراته به مخلوط آسفالتی موجب افزایش قابل ملاحظه‌ی پوشش قیر اطراف مصالح سنگی می‌گردد. افزایش پوشش قیر اطراف مصالح سنگی باعث می‌گردد که در حضور رطوبت، واکنشی که موجب جداسدن قیر از سطح سنگدانه می‌شود، به سختی صورت پذیرد.

- نتایج آزمایش نسبت مارشال در دمای ۶۰ درجه سانتی گراد نشان داد که با افزودن آهک هیدراته به مخلوط آسفالتی، استقامات مارشال در دو حالت خشک و اشباع افزایش می‌یابد. به طوری که از بین نمونه‌های آزمایش شده، نمونه‌ی حاوی ۰/۲٪ آهک هیدراته دارای بیشترین استقامات مارشال در دو حالت خشک و اشباع بود. نسبت استقامات مارشال به روانی نمونه‌ها (شاخص نسبت مارشال) نیز با افزودن آهک هیدراته افزایش یافت. مقدار این پارامتر برای مصالح منتخب با ۱، ۱/۵ و ۲ درصد

چرخ نشان داد که با اشباع نمودن نمونه‌ها پارامتر عمق شیارشدگی افزایش می‌یابد.

- نتایج آزمایش کمی لاتمن اصلاح شده نشان داد که افزودن آهک هیدراته به مخلوط آسفالتی موجب افزایش مقاومت کششی غیرمستقیم آن در دو حالت خشک و اشباع می‌شود. میزان پارامتر TSR (نسبت مقاومت کششی غیرمستقیم مخلوط آسفالتی در حالت اشباع به حالت خشک)، برای مخلوط‌های آسفالتی حاوی ۱، ۱/۵ و ۲ درصد آهک هیدراته، افزایشی به ترتیب در حدود ۳۴، ۷۳ و ۶۵ درصدی را نسبت به مخلوط آسفالتی بدون آهک هیدراته نتیجه داد.

- بررسی همزمان اثر پارامترهای دما و افزودنی آهک هیدراته با استفاده از نرمافزار Mini Tab مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج این ارزیابی‌ها به صورت منحنی‌های میزانی ارائه شد که در آنها تغییر پارامترهای نسبت مارشال و عمق شیارشدگی در مقابل تغییرات دما و درصد آهک هیدراته به دست آمدند. نتایج تحلیل این منحنی‌های میزان نشان داد که با کاهش دما (از ۴۵ به ۶۰ درجه سانتی گراد) و افزایش درصد آهک هیدراته (از صفر تا ۲٪) عملکرد مخلوط‌های آسفالتی داغ در برابر خرابی‌های رطوبتی بهبود یافت.

درجه سانتی گراد و ۲۸، ۲۰، ۱۸ و ۱۸ درصد در دمای ۴۵ درجه سانتی گراد برای نمونه‌های بدون آهک هیدراته و نمونه‌های حاوی ۱، ۱/۵ و ۲ درصد آهک هیدراته گردید. - نتایج آزمایش میزان اثر چرخ (ویلتراک) در دو حالت خشک و اشباع از آب و در دمای ۴۰ درجه سانتی گراد نشان داد که با افزودن آهک هیدراته به میزان ۱، ۱/۵ و ۲ درصد وزن خشک سنگدانه‌ها، پارامتر عمق شیارشدگی کاهش یافت. مناسب‌ترین وضعیت از نظر این پارامتر در مخلوط آسفالتی حاوی ۰.۲٪ آهک هیدراته مشاهده شد که کاهش ۳۹٪ (برای حالت خشک آزمایش) و ۴۰٪ (برای حالت اشباع) را نسبت به مخلوط آسفالتی بدون آهک هیدراته نتیجه داد. در دمای ۶۰ درجه سانتی گراد نیز نتیجه‌ی مشابه‌ای به دست آمد که حاکی از بهبود پارامتر عمق شیارشدگی در دو حالت خشک و اشباع از آب و به تبع آن حساسیت رطوبتی مخلوط‌های آسفالتی حاوی درصدهای مختلف آهک هیدراته بود.

- بررسی اثر دما بر نتایج آزمایش میزان اثر چرخ نشان داد که با افزایش دما (از ۴۰ به ۶۰ درجه سانتی گراد) پتانسیل شیارشدگی مخلوط‌های آسفالتی به شدت افزایش یافت. همچنین بررسی اثر رطوبت در آزمایش میزان اثر

۶. مراجع

- AASHTO T-324. 2004. "Standard Method of Test for Hamburg Wheel-Track Testing of Compacted Hot-Mix Asphalt (HMA)". American Association of State Highway and Transportation Officials.
- ASTM D-1559. 1989. "Test Method for Resistance of Plastic Flow of Bituminous Mixtures using Marshall Apparatus". American Society for Testing and Materials.
- Atakan A., Samlioglu, K., Tayfur, S. and Ozen, H. 2005. "Effect of various additives on the moisture damage sensitivity of asphalt mixture". Construction and Building Materials 19: 11-18.
- Hossain, K. and Ullah, F. 2011. "Laboratory evaluation of lime modified asphalt concrete mixes with respect to moisture susceptibility". J. Civil Environ. Eng. 11(4): 47-54.
- Khodaii, A., Haghshenas, H. F. and Kazemi Tehrani, H. 2012. "Effect of grading and lime content on HMA stripping using statistical methodology". Constr. Build. Mater. 34: 131-135.
- Lavin, P. 2003. "A Comparison of Liquid Anti Strip Additive and Hydrated Lime Using AASHTO T-283". Construction Chemical Technical Director ARR.MAZ Products.
- Lesueur. D., Petit, J. and Hans, J. R. 2012. "Increasing the Durability of Asphalt Mixture by Hydrated Lime Addition: What Evidence?". Eurasphalt & Eurobitume Congress, ASEE-255, Istanbul, Turkey.
- Little, D. N. and Epps, J. A. 2006. "The Benefits of Hydrated Lime in Hot Mix Asphalt". National Lime Association.
- Mehrara, A. and Khodaii, A. 2013. "A review of state of the art on stripping phenomenon in asphalt concrete". Constr. Build. Mater. 38: 423-442.

- Mollahosseini, H. S., Hayati, P. and Kavussi, A. 2012. "Evaluation of Hydrated Lime Effect on Asphalt Mixture Durability against Moisture: A Case Study in Iran". Eurasphalt & Eurobitume Congress, A5EE-437, Istanbul, Turkey.
- Punith, V. S., Xiao, F., Wingard, D., Putman, B. J. and Aziz, N. W. 2012. "Moisture Susceptibility and Rutting Resistance Evaluation of Foamed Half Warm Asphalt Mixture". Transportation Research Board, Washington, D.C., USA.
- Rafiqul, A. T. and Arifuzzaman, M. 2010. "Nano scale evaluation of moisture damage in polymer modified asphalt". *J. Mater. Civil Eng. ASCE* 22(7), 714–725.
- Raynaud, C. 2009. "L'ajout de chaux hydratée dans les enrobés bitumineux", *BTP Matériaux* 22: 42-43.
- Sengoz, B. and Agar, E. 2007. "Effect of asphalt film thickness on the moisture sensitivity characteristics of hot mix asphalt". *J. Build. Environ.* 42: 3621-3628.
- Sengul, C. E., Aksoy, S., Iskender, E. and Ozen, H. 2012. "Hydrated lime treatment of asphalt concrete to increase permanent deformation resistance". *Constr. Build. Mater.* 30: 139-148.
- Sonia, R. 2012. "The way to resist moisture damage and rutting in asphalt mixture in Bangladesh by the application of hydrated lime". *IOSR J. Mech. Civil Eng.* 3(2): 36-40.